

NAGY TAMÁS

FOGOLYDILEMMA

*A logika szerint nem hallgathatok
rólad. Megduzzadnak a bogarak szárnyai,
közelebb kerülsz a vízhez, a törött tükörhöz.
Részletekben még bevillanok, részletekben még
tudunk egymásról beszélni. Hogy mennyit sétáltunk
az ismeretlen utcákon május esténként,
és néha kifeküdtünk az út közepére,
mint abban a kibaszott filmben, amit utálok.*

*Mintha bombariadó közben kávéznánk,
mérlegelünk. Mit mondhatnánk, amitől
megtörne a szakurák csöndje? A vihar
előbb-utóbb megteszi a magáét, aztán
fejébe költözik a figyelmetlenség.
A külvárosban varjak esőtáncá.
Őznyom mellől felemelkedő tekintet,
amely most tényleg nem számít.
Végig kell játszani ezt a játékot,
ha már belekezdteél.*

*Le akarom cserélni a vágót,
több akciót és szarkazmust szeretnék.
És ebben a felerősödő rockzenében,
váltakozó részleteinkben, mindketten
veszíteni fogunk, más helyszínen
és más időpontban. Kiírlak az életemből.
Széllé avatok egy sóhajtást,
s hajszálad zászlóként lobog tollhegyemen.
Valahol az égben hegesztenek.*

SEICHE

„az észlelhető életműködés
a hullám szorgalma.”

Zilahi Anna

*Amikor a kövek még beszéltek, a tó érintését emlegették,
és a szabadságot, amit egymás mellett éreztek.
Azóta felgyorsultak körülöttük a dolgok,
a tér megváltozott külsejét mutatja, ahogy a szél
táncra kér tárgyakat, miközben a látás eltompul.
A kézben csészényi párolgás, újra szavak csapódnak le,
s legnagyobb titkaid a bőrfelszín alá rejtéd.
Könnyednek kellene lenni, akár egy kardélre hulló selyem,
változásra készen. Elfeledni, hogy medencecsontod
valaha kikövezett tópart volt, ahol megpihentem,
s a kőzetlemezek zenéjét dúdoltad. Ereim,
mint a sínek nyáron, kitágulnak, nem vihetnek tovább.
Így a formálódó erők kikényszerülnek, megtalálni
a nyelv elemi rétegeit, amelyekbe magasabb
hullámok idején is megkapaszkodhatsz.*